

Skolelederens årsberetning 2024

Og nu for sidste gang på podiet, siger de i X-faktor. Den 24. årsberetning, hvoraf de 13 er holdt her på Stepping Friskole, bliver så min sidste. Man skulle tro, at øvelsen blev nemmere med årene, men det synes jeg faktisk ikke. En årsberetning skal gerne både skue bagud og evaluere året, der er gået, men mindst lige så vigtigt er det, at den siger noget om de fremtidige planer, om hvad man vil som skole.

Det holder lidt hårdt i år.

Jeg svinger hele tiden mellem at tænke, hvad har du dog gjort, og var det nu klogt, men også at glæde mig til det, der skal ske. Sådan er det nok at kaste sig ud på dybt vand, særligt når man har elsket det, man forlader.

Men samtidig kan jeg bare sige til jer, at jeg har en stor ro i, at skolen og børnehuset er i vanvittigt gode hænder. Det er jeg kun blevet bestyrket endnu mere i, når jeg hører om den proces, bestyrelsen og de ansatte er i med at finde en ny skoleleder, og hvordan de tackler det. De vil åbenhed og samarbejde, lytter til hinanden og gør sig umage. Det gør mig virkelig glad og tryk, og det kan I også godt være.

Jeg ved ikke, om I kender det med at føle sig lidt gammel. Der er mange måder at benægte fakta på, og en af dem er måske at melde sig ind på universitetet sammen med de 20-årige, men jeg tror dog, at det er mindre farligt end at stå på ski eller at klatre i træer som visse andre...

I 2023 har vi haft en brækket skulder, to hjernerystelser og en brækket ryg i personalegruppen - heldigvis er ingen af skaderne sket på arbejdspladsen. Men jeg har dog ikke kunnet undgå at lægge mærke til, at et fælles træk er, at de alle er over 50. Men jeg ved ikke, om de har opdaget det endnu, og jeg ved heller ikke, om det er klogt, at gøre dem opmærksomme på det. Det er jo væsentligt og superfedt, at de altid er med på en lang cykeltur, gider at spille bold, overnatte i telt eller på gulvet i klasseværelser rundt omkring i landet. Jeg tror bare, jeg går lidt stille med det.

Jeg er bare taknemmelig over, at I alle efterhånden er kommet tilbage helskindede, sunde og raske, og jeg synes, at det er skønt at mærke, at alle ansatte rykker sammen i bussen for at løse de udfordringer, der har været i den forbindelse.

Jeg ved godt, at det ligger lige til højrebenet at tænke, at min opsigelse har noget at gøre med belastning i forbindelse med Anders` og Stellas sygdom. Der har været travlt, og vi kunne i den grad mærke, hvad det betyder i det daglige, at I er her, men min beslutning var taget lang tid før det. Jeg blev derimod rørt over den omsorg og hjælpsomhed, jeg mødte fra bestyrelsen og personalet, og Anders og Stella gjorde selv meget for at få tingene til at glide.

Den sorte bygning blev i sommerferien med stor hjælp fra en flok fædre ombygget, så vi nu har to store klasseværelser derovre samt skolekøkkenet. I skal have stor tak for hjælpen med det. Det er måske ikke nogen arkitektonisk perle, men jeg er stadig den dag i dag stolt af, at vi med hjælp fra byens håndværkere kunne bygge et børnehus på seks uger, hvor ombygning til skolebrug allerede var indtænkt fra starten.

En af de bedste oplevelser, jeg har haft her på Stepping Friskole, har faktisk været friskoleaftenen i år. Jeg synes simpelthen, at det var så inspirerende at have de samtaler med jer forældre. Der kom så mange brugbare ideer på bordet, kloge ord blev sagt, og man gik hjem med en følelse af, at i aften har vi lavet skole sammen. Jeg har siden haft så mange anfægtelser over, at vi ikke har gjort noget mere i det tidligere, men det må være en erfaring, bestyrelsen og de ansatte forhåbentlig dribler videre med. Vi er ikke færdige med at arbejde med ideerne, og hvis I er opmærksomme, vil I se en del af dem komme til udtryk hen ad vejen.

I det seneste nummer af magasinet Friskolen læste jeg et meget fint indlæg af efterskoleleder og friskolemor Mette Sanggaard. Hun skriver om nutidens forældres ”shoppen skoler” til deres børn. Forældre i dag er på en helt anden måde end tidligere hurtige til at flytte deres børn, hvis der er noget, de ikke bryder sig om eller hvis barnet er ked af noget eller udtrykker lyst til noget andet - en tendens, som vi også kan mærke. Hun skriver, at det, alle forældrene leder efter, er stabilitet og trykke forpligtende fællesskaber. Fællesskaber hvor, man kan regne med hinanden. Men, fortsætter hun, forældrene er selv med til at ødelægge netop dét, og skaber sammenhænge, hvor ingen rigtigt ved, hvem der går i klassen i morgen, hvor elever sidder fravalgte tilbage, mens andre rejser til fællesskaber eller kammerater, der er mere attraktive. Forpligtende fællesskaber har deres op- og nedture, men det forpligtende består netop i, at vi bliver og kæmper med det, også når det er svært. Som voksne ved vi, at der ofte er værdi i det lange og dybe engagement, og det gør vi som forældre klogt i at støtte vores børn i at erfare slutter Mette Sanggaard.

Vi skulle jo på grund af krigen i Ukraine finde et alternativ til års tur til det sydlige Polen for 7. og 8. klasse. Det motiverede os til at få skabt internationale skolekontakter, og friskolen har nu et spændende samarbejde i gang med to skoler i Slovakiet.

De har lige været i Stepping for at besøge os. Deres elever har overnattet hjemme hos vores 8. klasse og i to dage har vores elever haft fælles aktiviteter. Deres lærere har været med i friskolens undervisning, og der er blevet snakket og udvekslet skoletanker. I slutningen af maj skal vores 7. og 8. klasse på genbesøg i hovedstaden Bratislava, hvor de står klar med to dages aktiviteter for vores elever. Resten af dagene skal vi rundt at se området, så det skal nok blive en supergod tur til et sted, som mange ikke kommer til som almindelig turist.

En masse ændringer af folkeskolen ligger indtil videre som forslag, men alle regner vist med, at de bliver gennemført, da regeringen jo har flertal. Det er en god anledning til at få snakket vores praksis igennem, hvilket er en sund øvelse. Men det er vigtigt, at friskolerne ikke bare bliver en kopi af folkeskolen, for det kan man som regel få gratis i nabobyen. Hver friskole skal finde sin egenart og overveje, hvordan den skal skrues sammen.

Helt for egen regning og uden at have vendt det med bestyrelsen endnu, vil jeg mene, at de forslag, der vedrører udskolingen, skal vi lægge os meget op ad, når vi har valgt at føre vores elever op til folkeskolens afgangsprøve. Mange af de andre forslag er jeg slet ikke enig i. F.eks synes jeg, at det har betydet meget for faget tysk, at det er rykket frem til start i 5. klasse og ikke i 7. som før. Nye sprog er meget nemmere at lære, så længe eleverne stadig har lyst til at lege og synge. Når de går i pubertet bliver eleverne ofte mere usikre på sig selv og har ikke så meget mod på bare at prøve. Her ligger der et spændende arbejde forude for bestyrelsen og lærerne.

Jeg vil gerne sige tak for samarbejdet til både forældre, ansatte og bestyrelsen. Det bliver spændende, hvad den nye tid vil bringe for jer og skolen.

Vi skal huske, at man ikke kan få alt i ét menneske, men at de fleste kan vokse med opgaven, hvis alle hjælper og viser tillid. En ny leder med friske ideer er en unik mulighed for udvikling, og jeg vil gøre mit bedste for at berede vejen, så overgangen bliver god.

Stepping Friskole, 17. april 2024
Lise Klausen